

A Kúria a dr. Kerezszi László ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Viszló László ügyvéd által képviselt alperes ellen munkaviszony jogellenes megszüntetésének megállapítása és jogkövetkezményei iránt a Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnál 14.M.814/2011. szám alatt megindított és másodfokon a Budapest Környéki Törvényszék 24.Mf.20.725/2014/4. számú ítéletével jogerősen befejezett perében az említett másodfokú határozat ellen az alperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Kúria a Budapest Környéki Törvényszék 24.Mf.20.725/2014/4. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek - tizenöt napon belül - 10.000 (tízezer) forint és 2.700 (kettőezer-hétszáz) forint áfa felülvizsgálati eljárási költséget.

A le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

I n d o k o l á s

A felperes a keresetében kérte a munkabalesetből eredő kárai, valamint a munkaviszony jogellenes megszüntetése jogkövetkezményeként átalánytérítés, elmaradt munkabér és felmondási időre járó átlagkereset megfizetésére kötelezni az alperest.

A Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 14.M.814/2011/62. számú ítéletében megállapította, hogy az alperes jogellenesen szüntette meg a felperes munkaviszonyát, kötelezte elmaradt munkabér és kamatai, felmondási időre járó átlagkereset és kamatai, valamint 3 havi átlagkeresetnek megfelelő átalánytérítés megfizetésére az alperest. Az ezt meghaladó keresetet elutasította. Marasztalta a felperest az alperes javára perköltségben, a felperest pedig az állam javára előlegezett részköltségben.

A felülvizsgálati eljárásban érintett tényállás szerint a felperes 2003. szeptember 15-étől állt munkaviszonyban az alperesnél gondozó munkakörben. 2006. október 1-jétől szociális asszisztens munkakörben továbbra is az alperes által üzemeltetett N.O.-ban élő, elsősorban pszichiátriai kórképpel rendelkező betegek gondozását, egészségügyi, fizikai ellátását végezte. 2011. március 28-án soronkívüli foglalkozás-egészségügyi vizsgálaton vett részt, amelynek eredményeként megállapították, hogy a munkaköre betöltésére nem alkalmas. A 2011. május 26-án kelt másodfokú foglalkozás-egészségügyi szakvélemény szerint ápoló munkakör ellátására nem alkalmas, más munkakörbe helyezésekor maximum 10-15 kilogrammig emelhet.

Az alperes 2011. június 1-jén kelt rendes felmondással a munkaviszonyt megszüntette azzal az indokkal, hogy a felperes a munkaköre ellátására egészségügyi állapota miatt nem alkalmas, rehabilitációs munkakört a részére biztosítani nem tudnak.

Az elsőfokú bíróság az 1992. évi XXII. törvény (régi Mt.) 89. §

alapján a munkaviszony megszüntetése jogellenessége tárgyában előterjesztett keresetet alaposnak találta figyelemmel az MK. 95. számú állásfoglalásra is.

A felmondási indok valósága körében igazságügyi orvosszakértői bizonyítást folytatott le. A kirendelt orvosszakértő a szakvéleménye kiegészítésében megállapította, hogy a felperes ápoló munkaköri feladatainak ellátására - figyelembe véve a természetes okú gerincbetegségét - korlátozottan alkalmas, nagyobb teher emelése nem javasolt. Tartalmazta a szakvélemény-kiegészítés azt is, hogy a munkaköri feladatok ellátására vonatkozóan szükséges a munkaalkalmassági vizsgálat elvégzése, munkaügyi szakértői vélemény ismételt beszerzése.

A munkaügyi bíróság kifejtette, hogy az elsőfokú és a másodfokú munkaköri orvosi alkalmassági vélemény a felperest munkaköre ellátására alkalmatlannak minősítette, a bíróságot azonban az egészségügyi szerveknek a munkaköri alkalmasság kérdésében adott orvosi szakvéleménye nem köti. Az e véleményen alapuló munkáltatói intézkedés ellen indított munkaügyi vitában orvosszakértő kirendelésének lehet helye, aki a perbeli esetben a felperest munkaköre ellátására korlátozottan alkalmasnak ítélte. Ezért a munkáltatói rendes felmondásban foglalt indok, miszerint a munkaköre ellátására nem alkalmas, valótlan.

Az átalánytérítés mértékének meghatározásakor értékelte a felek között fennállt munkaviszony időtartamát, azt, hogy a felperes annak megszűnését követően rövid idő elteltével előbb kevesebb, utóbb magasabb jövedelmet biztosító foglalkoztatónál munkaviszonyt létesített, ezért 3 havi átlagkeresetnek megfelelő összeget ítelt meg a jogellenesség jogkövetkezményeként.

Az alperes fellebbezése a kereset teljes elutasítására, a felperes csatlakozó fellebbezése az átalánytérítés összegének felemelésére irányult.

A Budapest Környéki Törvényszék 24.Mf.20.725/2014/4. számú ítéletével az elsőfokú ítéletet a nem fellebbezett részében helybenhagyta. Kötelezte az alperest a felperes javára másodfokú perköltség megfizetésére.

A törvényszék az elsőfokú bíróság által jogszerűen megállapított tényállást irányadónak tekintette, egyetértett a levont jogkövetkeztetéssel is.

Rögzítette, hogy a felperes nem vitatta, miszerint szociális asszisztens munkakörben is ténylegesen az ápoltak fizikai mozgatását is ellátta, ez a munkaköri feladatai közé tartozott.

A törvényszék - utalva a Legfelsőbb Bíróság 1/2004. KPJE határozatára - megállapította, hogy a foglalkozás-egészségügyi alkalmasságról szóló másodfokú orvosi vélemény nem közigazgatási határozat, ezért a felülvizsgálata iránt sem közigazgatási, sem munkaügyi bíróság hatáskörébe tartozó eljárás nem indítható, a szakvélemény a munkaviszony megszüntetése miatt indult munkaügyi perben vitatható.

Utalva a perben kirendelt orvosszakértő véleményére, miszerint a

felperes a munkaköre ellátására korlátozottan alkalmas, a törvényszék megállapította, hogy a munkaköri alkalmatlanságra alapított alperesi felmondás valótlan indoka folytán jogellenes.

Az átalánytérítés körében is egyetértett az elsőfokú bíróság döntésével. Megállapította, hogy az Mt. 100. § (4) bekezdése alapján jogszerűen és a körülmények okszerű mérlegelésével a jogsértés súlyához és következményeihez igazítottan állapította meg az átalánytérítés mértékét az elsőfokú bíróság.

Az alperes felülvizsgálati kérelme a jogerős ítélet hatályon kívül helyezésével a keresetet elutasító elsőfokú ítéletet megváltoztató döntés meghozatalára irányult.

Hivatkozása szerint az eljáró bíróságok a feltárt tényállásból megalapozatlan, jogszabálysértő következtetéseket vontak le, amellyel az Mt. 89. §-át sértő döntést hoztak.

Az Mt. 89. § (3) bekezdése szerint a munkavállaló képességeire alapított felmondási indoknak is a közléskor kell fennállnia. Jelen esetben a felmondás oka a munkavállaló munkaköri egészségügyi alkalmatlansága volt, amelyet foglalkozás-egészségügyi szakorvosi vélemény állapított meg. A szakorvosi véleményeket a felperes nem támadta meg a bíróság előtt. A munkáltató úgy járt el, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható, a munkaviszonyt rendes felmondással megszüntette.

A perben nincs helye olyan felmondási ok vizsgálatának, amely a felmondásban nem volt megjelölve, így a felperes sem hivatkozhat olyan szakértői véleményre, amely a felmondás közlését követően több év elteltével készült.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályban történő fenntartására irányult.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. §-ának (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.

A Pp. 272. § (2) bekezdése szerint a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni azt a határozatot, amely ellen a felülvizsgálati kérelem irányul, továbbá elő kell adni - a jogszabálysértés megjelölése mellett -, hogy a fél a határozat megváltoztatását mennyiben és milyen okból kívánja. A Pp. 275. § (2) bekezdés szerint a Kúria a jogerős határozatot csak a felülvizsgálati kérelem és a csatlakozó felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálhatja felül.

A fenti rendelkezések alapján a Kúria a törvényszék ítéletét csak a felülvizsgálati kérelemben előadott, a megsértett jogszabályhely pontos megjelölését is tartalmazó érvelésre tekintettel vizsgálhatta felül.

Az alperes felülvizsgálati kérelme a tényállás megállapítását a bíróságok részéről nem vitatta, a levont jogkövetkeztetést, az Mt. 89. § jogsértő alkalmazását állította.

Az Mt. 89. § (2) bekezdés alapján a perben az alperest terhelte a felmondásban közölt indok valóságának és okszerűségének a bizonyítása. Kötelezettségének azonban nem tett eleget, mert a

peradatok alapján arra nem vonható le következtetés, hogy a felmondás közlésekor a felperes a munkakör ellátására alkalmatlan volt.

A törvényszék az 1/2004. KPJE határozatban foglaltakra helytállón hivatkozott, és az eljáró bíróságok jogszerűen folytattak le bizonyítást a felperes munkaköri egészségügyi alkalmasságára vonatkozóan tekintettel arra, hogy a munkaviszony megszüntetése jogellenességét a felperes arra hivatkozással állította, miszerint a felmondásban közölt ok nem valós. Következésképp vitatta a foglalkozás-egészségügyi első- és másodfokú szakvéleményben foglalt egészségügyi alkalmatlanságára vonatkozó megállapításokat, tehát az ezzel ellentétes felülvizsgálati érvelés iratellenes.

Eljárásjogi jogszabálysértés megjelölése hiányában a Kúria csak a bíróságok által levont jogkövetkeztetés jogszerűségét bírálhatta felül, vagyis azt, hogy a perben rendelkezésre álló adatok alapján az alperes bizonyította-e azt, hogy a felmondás közlésekor a felperes a munkaköre ellátására nem volt alkalmas [Mt. 89. § (2) bekezdés].

A foglalkozás-egészségügyi első- és másodfokú orvosi szakvéleménnyel szemben a perben kirendelt igazságügyi orvosszakértő a felperes korlátozott alkalmasságát véleményezte a munkaköre ellátására. Ezen szakvélemény ellenére nem indítványozta az alperes további, esetleg munka-egészségügyi szakértői vélemény beszerzését.

Mindezek alapján az alperesre háruló bizonyítási teher folytán az eljáró bíróságok jogszerű következtetést vontak le arról, hogy a felmondás oka nem valós, a felperes a munkaköre ellátására nem volt alkalmatlan, ezért a munkaviszonya megszüntetésére jogellenesen került sor.

A kifejtettekre tekintettel a Kúria a Pp. 275. § (3) bekezdés szerint a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

A Pp. 78. § (1) bekezdés alapján kötelezte a pereszes alperest a felperes felülvizsgálati eljárási költsége megfizetésére.

Az alperest az Itv. 5. § (1) bekezdés m) pont első fordulata alapján megillető személyes illetékmentesség folytán a le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14. § szerint az állam viseli.

Budapest, 2015. december 9.

Dr. Hajdu Edit s.k. a tanács elnöke, előadó bíró

Dr. Tallián Blanka s.k. bíró, Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. bíró

A kiadmány hitelélül:

Nné

tisztviselő